

JOHN BULL

Kanioning

**Klasyczne kaniony
w Hiszpanii, Francji i Włoszech**

**Sklep Podróżnika
Warszawa 2011**

Spis treści

PRZEDMOWA	8
WSTĘP	11
Region oraz jego fauna i flora.....	12
Pory roku, czyli kiedy jechać.....	16
Podróż na miejsce i lokalny transport.....	17
Przygotowania i wyposażenie.....	20
Jak korzystać z tego przewodnika?	21
TECHNICZNE ASPEKTY PORUSZANIA SIĘ KANIONEM	23
Wyceny trudności i atrakcyjności dróg	23
Środki bezpieczeństwa	24
Wielkość zespołu	25
Wyposażenie i ubiór.....	26
Wybrane techniki	34
Szczególne środki ostrożności w wodnych kanionach	43
KANIONY	
HISZPANIA	48
SIERRA DE GUARA	48
Informacje praktyczne	50
Trasy	56
<i>Rejon Rio Vero</i>	56
1. Rio Vero	56
2. Barranco de Basender	59
3. Barranco de Portiacha	60
4. Barranco de Chimiachas	61
5. Barranco de Fornocal	62
6. Barranco de las Palomeras	63
<i>Rejon Rodellar</i>	65
7. Barranco de Mascún Superior	65
8. Barranco de Otín	68
9. Barranco de Mascún Inferior	70
10. Barranco de Mascún Inferior — końcówka	71

4 *Spis treści*

11. Gorgas Negras	72
12. Garganta de Barrasil	73
13. Garganta de la Peonara Superior	75
14. Garganta de la Peonara Inferior	77
15. Oscuros de Balcés	78
16. Estrechos de Balcés	80
17. Rio Formiga — Barranco de Yara	81

COSTA BLANCA	83
Informacje praktyczne	85

Trasy	89
18. Barranco del Infierno	89
19. Barranc del Sant/Barranco de Melo	93
20. Barranc de l'Estret de Penyes	95
21. Barranco de Soler	98
22. Barranco de les Raboses	102
23. Barranco de Rellou	104

MAJORKA	
Informacje praktyczne	106

Trasy	110
24. Torrente de Pareis	110
25. Torrente de Gorg Blau et Sa Fosca	112
26. Inne kaniony w Sierra de Tramuntana	114

FRANCJA	116
----------------------	-----

GÓRNA PROWANSJA	118
Informacje praktyczne	119

Trasy	124
--------------------	-----

Rejon Apt i Vaucluse	124
27. Gorges de Véroncle	126
28. Gorges d'Opodette	128
29. Grand Vallot d'Opodette	129

Rejon Sisteron	131
30. Gorges du Valbelle	131

Rejon Moustiers-Ste-Marie	133
31. Ravin du Baléne	135
32. Ravin de Riou	137
33. Ravin de Notre Dame	139
34. Ravin de Vénascle.....	140
35. Ravin d'Angouire	143
Rejon Verdon	145
36. Wąwóz Verdon — górny odcinek	148
37. Wąwóz Verdon — odcinek środkowy	150
38. Boczne kaniony wąwozu Verdon: Mainmorte, Font de Barbin, Ferne, Cabrielle	152
39. Le Baou.....	154
40. L'Artuby	155
WŁOCHY	157
SARDYNIA	157
Informacje praktyczne	158
Trasy	162
41. Codula Fuili	162
42. Gola di Gorropu	165
43. Riu Fluminedde i Gola di Gorropu.....	168
44. Codula Orbisi	170
45. Badde Pentumas	171
Załącznik 1: Słownik	174
Załącznik 2: Kilka słów o Korsyce	178
Załącznik 3: Ubezpieczenie, wypadki i wzywanie pomocy	179
Załącznik 4: Wypadki i podstawy pierwszej pomocy	180
Załącznik 5: Kaniony według wycen i najlepsza szóstka	182
Załącznik 6: Tabela podsumowująca trasy	184

19. Barranc del Sant/Barranco de Melo * 1/3

Długość:	300 m/800 m
Deniwelacja:	40 m/140 m
Sprzęt:	liny — 20 m i 50 m oraz kombinezon piankowy
Pora roku:	od stycznia do grudnia
Czas:	1 h 30 min z powrotem, tylko Sant; 3–4 h na oba kaniony
Mapy:	Michelin mapa drogowa Costa Blanca (123 Zoom; 1:130 000) CGDE: 821 Alcoy 29–32; 822 Benisa 30–32; 846 Ibi 28–33; 847 Villajoyosa 29–33 (wszystkie 1:50 000)

Te trasy są w rzeczywistości dwoma odcinkami tego samego kanionu, który tradycyjnie dzielono na dwie części ze względu na różnice w ich charakterze. Obie można przechodzić o dowolnej porze roku i, o ile nie pada, są zasadniczo suche. Jednak najlepiej odwiedzać Melo poza suchymi miesiącami, kiedy woda jest czysta (i zimna — warto wziąć piankę). Pierwszy odcinek (Sant) jest otwarty, niewyraźny i dający możliwość uciezki. Wszystkie trudności, łącznie z sadzawkami i odcinkami zjazdowymi można ominąć, ale jeśli chcemy, możemy brodzić w wodzie lub robić krótkie zjazdy do sadzawek (o ile istnieją w danym momencie). Dzięki temu kanion stanowi propozycję idealną dla dzieci i początkujących. Ostatni odcinek (Melo) zamknięty i zdecydowanie ciekawszy, jest bardziej wodny, szczególnie w czasie wezbrania.

Dojście

Z zamku na wzgórzu Guadalest (CV70 z Benidorm lub CV755 z Altea/Calpe) kierujemy się w stronę Alcoy przez ok. 7 km i zanim dotrzemy do Confrides skręcamy w prawo w stronę Abdet. Parkujemy na głównym parkingu za wioską. W górnej części parkingu znajduje się dróżka prowadząca poza miejscowość, dalej na pn. Idziemy nią poprzez grań, mijając gaje oliwkowe, do miejsca gdzie droga przecina niezbyt imponujący ciek wodny — początek wąwozu (10 min.).

Przejście

Idziemy w dół wąwozem ok. 300 m pokonując drobne przeszkody i zarośnięte fragmenty kilkoma

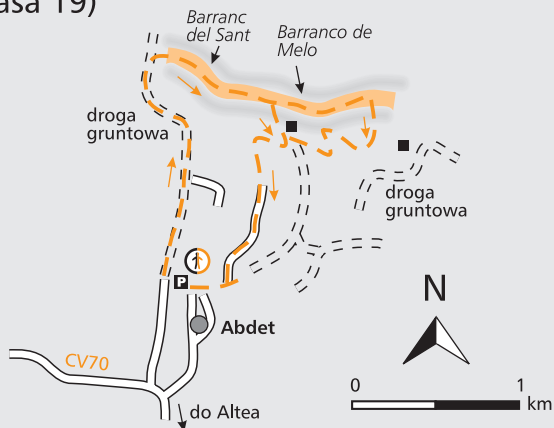
Punkt startowy:

ok. 50 min jazdy z Calpe

krótkimi zjazdami. Po pewnym czasie skała robi się coraz ciekawsza, a po prawej stronie, na brzegu wąwozu wyraźnie widać zadaszoną stodołę. Można uciec z wąwozu idąc w górę zboczem do stodoły i dalej po tarasach poszukując ścieżki wiodącej nas z powrotem do wioski i parkingu (ok. 1–2h drogi).

Jeśli chcemy iść dalej Barranco de Melo, nie korzystając z tego wyjścia, kontynuujemy drogę przez pierwszą serię sadzawek do właściwego wąwozu, który zwęża się, tworząc ciąg klimatycznych sadzawek. Czeka nas tu kilka odcinków zjazdowych. Niektóre z nich można przeskoczyć (uwaga — zawsze wyślijmy kogoś, aby sprawdził najpierw głębokość wody!). W miejscu, gdzie wąwóz otwiera się, idziemy w górę po stromym, porośniętym lasem zboczu po prawej, aby znaleźć niewidoczny z dołu budynek. Następnie idziemy w górę poprzez tarasy z powrotem do wioski.

Barranc del Sant i Barranco de Melo (Trasa 19)

*Barranc del Sant
w na wpół suchych
warunkach*

W sumie ten etap składa się z ośmiu lub dziewięciu łatwych zjazdów na linie (w większości 8–12 m, maksymalnie 27 m, jeśli potączymy niektóre zjazdy).▶

Odważni być może zechcą kontynuować schodząc w niezgłębione rejony dolnej części wąwozu.

20. Barranc de l'Estret de Penyes ** 2+

Długość:	300 m
Deniwelacja:	40 m
Sprzęt:	lina 50 m, przez większość roku potrzebny piankowy kombinezon
Pora roku:	od stycznia do grudnia
Czas:	2–2 h 15 (dojście 35 min, przejście 1 h 15, powrót 30 min)
Mapy:	Michelin mapa drogowa Costa Blanca (123 Zoom; 1:130 000) CGDE: 821 Alcoy 29–32; 822 Benisa 30–32; 846 Ibi 28–33; 847 Villajoyosa 29–33 (wszystkie 1:50 000)

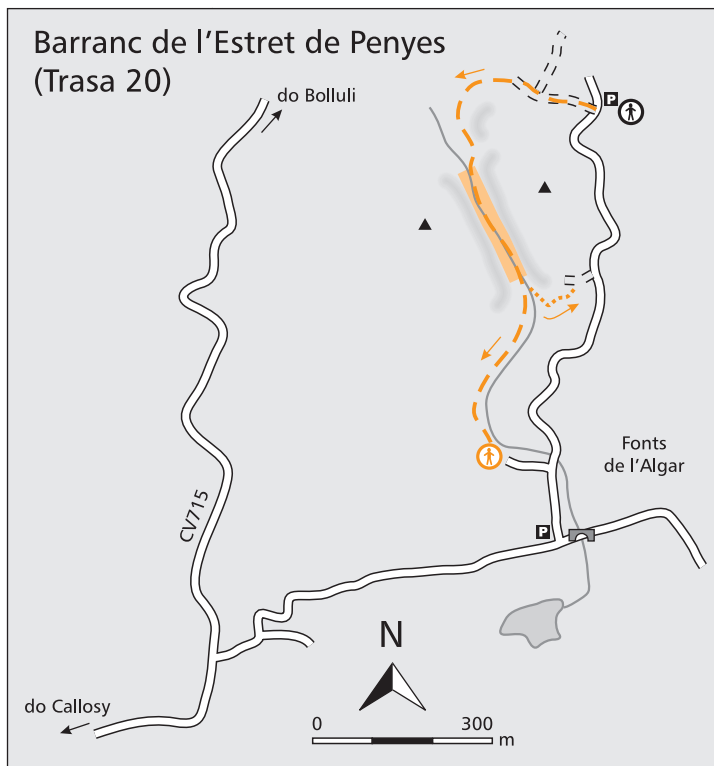
Wspaniały, mały kanion z wyjątkowo czystą wodą, zwłaszcza na początku roku i po deszczu. Prawdopodobny jest średni poziom wody przez większość dni w roku, z sadzawkami do 2 m głębokości, chociaż czasami wąwóz może wyschnąć. Sam w sobie wąwóz jest dość dziki, natomiast jego okolice są intensywnie uprawiane, a liczne drogi i ścieżki, sprawiają, że trudno go znaleźć. Trzymaj się uważnie wskazówek!

Dojście

Z Altei (CV755) lub Benidorm (CV70) kierujemy się do Callosy. Na centralnym rondzie skręcamy

Punkt startowy:

ok. 20 min drogi samochodem z Calpe

na drogę CV715 na Bollulę, za drogowskazami do Fonts d'Algar (popularny rejon wodospadów). Po ok. 2 km, skręcamy w prawo w stronę Fonts d'Algar, przejeżdżając przez intensywnie uprawianą dolinę, pełną drzew owocowych. Po ok. 1,1 km, tuż przed małym mostem wśród kilku restauracji i parkingów, skręcamy w lewo (jeśli zaczęliśmy jechać w górę przez Fonts, jesteśmy za daleko). Jedziemy prosto w górę tą wąską drogą przez dokładnie 1 km, aż dojedziemy do pierwszego

z kilku dużych słupów telegraficznych na skrzyżowaniu dróg. Parkujemy tutaj (jest tu miejsce tylko dla jednego lub dwóch samochodów).

Przygotowujemy się i idziemy drogą gruntową w lewo, wkrótce przechodząc pomiędzy dwiema szopami. Na pierwszej serpentynie (ok. 200 m od naszego samochodu), skręcamy w lewo na inną drogę gruntową, prowadzącą przez tarasy do samotnego drzewa oliwkowego na jej końcu. Idziemy dalej 300 m ścieżką w dół poprzez opuszczone tarasy, przechodząc koło wspaniale wyglądającej, obitej skały (warta uwagi wspinaczy — brak szczegółowych informacji dotyczących dróg, ale wiadomo, że ostatnio powstało tu wiele nowych o zróżnicowanym stopniu trudności). Poniżej końca skały zza drzew wyłaniają się szczęki wąwozu.

Przejście

Pierwszy zjazd (8m) prowadzi do ciekawych formacji w głębinach wąskiego wąwozu o stromych, wysokich ścianach. Pięknie wyrzeźbione wymyścia i baseny prowadzą w dół kanionu przez ok. 300 m. Zbyt szybko docieramy do wypływu, gdzie teren drastycznie się zmienia w uprawną dolinę, a ludzka ręka jest nieodparcie widoczna.

Tu znajduje się główny, 20-metrowy zjazd. Jest on niebezpieczny przy wezbranej wodzie, ponieważ linia zjazdu prowadzi bezpośrednio przez wodospad. Są tu jednak alternatywne stanowiska zjazdowe, wysoko po prawej stronie, bezpieczniejsze w przypadku dużego przepływu wody (istnieje również możliwość ucieczki wzdłuż wodnego kanału po prawej stronie, skąd długa droga przez prywatną ziemię prowadzi interesującymi sadami pomarańczowymi i cytrynowymi). Z basenu na dole, idziemy kilka metrów przez bambusy i dalej strumieniem lub jego tarasowy-

mi brzegami. Inne wyjście, omijające prywatny teren, prowadzi w górę przez tarasy na wzgórzu po lewej stronie. Dołączamy ponownie do drogi koło restauracji i idziemy nią w górę z powrotem do naszego samochodu (1,1 km).

21. Barranco de Soler * 3

Długość:	800 m
Deniwelacja:	300 m
Sprzęt:	lina 60 m lub 50 m (dla uważnych)
Pora roku:	od stycznia do grudnia
Czas:	1 h 30 min-2 h, powrót 1 h 30 min, chyba że mamy 2 samochody
Mapy:	Michelin mapa drogowa Costa Blanca (123 Zoom; 1:130 000) CGDE: 821 Alcoy 29-32; 822 Benisa 30-32; 846 Ibi 28-33; 847 Villajoyosa 29-33 (wszystkie 1:50 000)

Ten wąwóz umożliwia kilka długich zjazdów i jest przez niektórych oceniany jako drugi po Barranco del Infierno w hierarchii lokalnych kanionów. Chociaż ma ciekawe odcinki wodne i wart jest odwiedzin, brakuje mu zapadającej w pamięć atmosfery Infierno i szkodzi mu bliskość zabudowanych terenów oraz niewielka długość najciekawszego dolnego odcinka. Możemy jednak podjechać do samego początku wąwozu, a już po przejściu spacer z powrotem w górę jest zaskakująco przyjemny, choć trochę skomplikowany. Jeśli nie uprzemy się masochistycznie na zejście „dirretissimà”, naśladowując bieg wody od początku do końca, zwykle można przejść wąwóz na sucho, nie licząc sadzawki na samym dnie, której w żaden sposób nie da się uniknąć. Warto jednak wziąć ze sobą karabinki i taśmy do trawersowania, jeśli okaże się, że kotły eworsyjne są pełne wody. Wspinacze mogą zwrócić uwagę na fakt, że wąwóz jest na tym samym skalnym zboczu, co skała Alcoy (por. przewodnik Rockfax o Costa Blanca).

Dojście

Punkt startowy:
ok. 1 h 30 min jazdy
z Calpe

Dostęp do miasta Alcoy z obszaru Benidorm jest chyba prostszy przez Alicante i drogę N340 niż wijącą się górską drogą przez Guadalest, która na mapie wydaje się bardziej bezpośrednia. Z Alcoy jedziemy do Banyeres (CV795; jak tylko miniemy Alcoy, po prawej znajdziemy drogę (Carrer del

Mestre Ribera Motes), która prowadzi do mostu wyznaczającego koniec wąwozu. Jeśli mamy dodatkowy samochód, zostawiamy go tutaj). Kilka kilometrów dalej droga do Benyeres wiedzie przez tunel. Skręcamy w drugą drogę w prawo za tunelem za drogowskazem na Preventori, i jedziemy nią 2,8km, aż dotrzemy do baru, publicznych toalet, podstacji elektrycznej i parkingu. Miłośnicy szeroko rozciągniętych miast, znajdą tu wspaniały widok na Alcoy.

Przejście

Schodzimy po stopniach w dół i idziemy po prawej stronie wodnego cieku, który nie wygląda tu szczególnie zachęcająco. Pierwszy zjazd, raczej niepotrzebnie, prowadzi przez jeżyny do głębokiego stawu, ale może się spodobać miejskim partyzantom i komandosom. Trzeźwo myślące osoby ominą go z prawej strony, zastanawiając się nad brakiem kanioningowych atrakcji. Nie ma jednak co rozpaczać — już wkrótce się pojawią!

Kierujemy się w dół między drzewami do odsłoniętego urwiska, z którego można zjechać na wprost (choć znowu można je ominąć po prawej). Jest tu kilka stanowisk zjazdowych, w przypadku wyższych potrzeba przynajmniej 60 m liny (jeśli mamy ze sobą tylko 50 m, szukamy stanowiska w połowie drogi, lub na styk dotrzemy do najwyższej części skalnej półki na dole). Idziemy dalej po zarośniętym terenie, aż z pewną ulgą, docieramy do właściwego kanionu. Idziemy nim w dół, pokonując kilka zjazdów przez interesujące marmity, z których wiele zdaje się zawierać pojedyncze buty.

Aby uniknąć zjazdu do ostatniej sadzawki, możemy przekroczyć przepaść na napiętej, umocowanej na stałe linie. To pełna emocji tyrolka,

o ile nie boimy się roztrzaskania się o drzewo przy dużej prędkości i wylądowania w szpitalu. Już lepiej chyba zjechać na linie do sadzawki. Możliwe jest także zejście w dół po skale po lewej stronie, ale może się to okazać trudne, szczególnie dla kogoś poniżej 1,80 m wzrostu. Innym wyjściem jest znalezienie pojedynczego punktu zjazdowego po prawej stronie, umożliwiającego ponad 8-metrowy, suchy zjazd. Wybór należy do nas.

Idziemy przez krzaki w górę i w lewo do dużego płotu otaczającego osiedle mieszkaniowe. Omijamy je (uważając na pracowników!) i wdrapujemy się na mur, żeby wejść pod most.

Dojście z powrotem do naszego samochodu nie jest tak trudne, jak się wydaje, ale wymaga trochę improwizacji. Po przejściu przez most idziemy prosto w górę drogą (Carrer del Mestre Ribera Motes), aby dojść do drogi na Banyeres (CV795), którą jechaliśmy od miasta do tunelu. Idziemy nią paręset metrów i skręcamy w pierwszą asfaltową dróżkę w prawo, ze znakiem zakazu wjazdu. Ignorując kolejną drogę w prawo idziemy w górę pomiędzy kilkoma wolnostojącymi domami przez kilkaset metrów aż dotrzemy do bardziej otwartej przestrzeni z nieuprawianymi tarasami. Tuż za ogrodzonym murem pastwiskiem i szopą po prawej, a przed kolejnym ogrodzeniem, po prawej stronie znajduje się polna droga. Idziemy nią, przechodząc przez ruiny na niewielkim wzniesieniu i odnajdujemy drogę przez tarasy oliwne do skalnego żebra z umiejscowionymi na nim dwoma słupami wysokiego napięcia. Wdrapujemy się na skaliste wzniesienie koło słupów aż drogę zagrozi nam druciany płot. Idziemy wzdłuż niego w górę (w lewo) aż doprowadzi nas do drogi i naszego parkingu (ok. 1 h 20 min od dna wąwozu).

22. Barranco de les Raboses * 1+

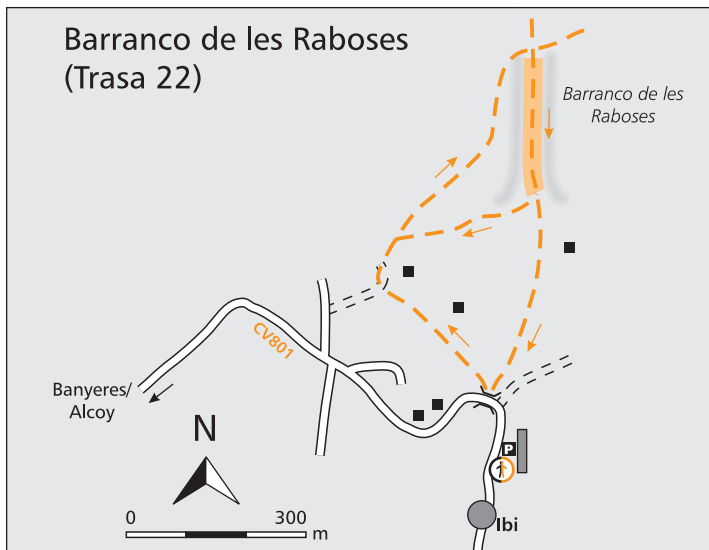
Długość:	300 m
Deniwelacja:	45 m
Sprzęt:	lina 15 m, lub tylko uprząż i lonża
Pora roku:	od stycznia do grudnia
Czas:	ok. 1 h
Mapy:	Michelin mapa drogowa Costa Blanca (123 Zoom; 1:130 000) CGDE: 821 Alcoy 29–32; 822 Benisa 30–32; 846 Ibi 28–33; 847 Villajoyosa 29–33 (wszystkie 1:50 000)

Polecany dla wielbicieli przygodowych placów zabaw. Kanion jest jednym z najkrótszych w okolicy, ale ma też większe zagęszczenie umocowanego na stałe sprzętu niż jakikolwiek kanion opisany w tej książce. Jednakże warto go odwiedzić ze względu na odcinki wspinaczkowe i *via ferratę*, drobne, lecz ciekawe skalne formacje, doskonałą skałę i dobrą lokalizację blisko drogi. Jeśli jesteśmy akurat w rejonie Alcoy, Raboses stanowi dobry pomysł na zakończenie dnia i łatwo go połączyć z trasą 21. Doświadczeni wspinacze będą pewnie woleli iść bez liny, a z lonżą lub parą długich pętli do bezpośredniej asekuracji (większości wystarczą te dwa punkty asekuracji; wycena drogi to Diff/A0 (III w skali UIAA)).

Punkt startowy:
ok. 1 h 30 min jazdy
z Calpe

Dojście

Z Alcoy dojeżdżamy do drogi CV795 i kierujemy się na Banyeres. Po ok. 7 km skręcamy w lewo (CV801 na Ibi) i jedziemy tą drogą przez 8,3 km do zakrętu w prawo na moście nad rzeką. Parkujemy przy fabryce CLR. Znajdujemy się teraz prawie w mieście Ibi, do którego możemy także dojechać z Alicante drogą A7. Kanion jest widoczny jako większy z bliźniaczych żlebów przecinających postrzępione wzgórze powyżej. Idziemy do mostu, a następnie drogą prowadzącą w lewo na odkryte zbocze u stóp lewego żlebu. Idziemy na skos po wybrzuszonym wapiennym podłożu (żółte i czerwone znaki), aż dotrzemy do suchej doliny, z której należy zejść do początku wąwozu (20 min).

Przejście

Kilka krótkich zjazdów (<8m) rozsianych jest pomiędzy odcinkami wspinaczkowymi i *via ferratą*. Wyciągi są krótkie, całkowicie ospitowane i w pełni przygotowane do „wspinania się” w dół (a jeśli lubimy, możemy także wspinąć się pod górę). ▶

Gdy wyłonimy się z wąwozu, trawersujemy na skos do ścieżki dojścia lub idziemy prosto w dół wzdłuż tożyska rzeki z powrotem do swojego samochodu (w sumie 1h).

Kanion, choć niewielki, jest czysty i ciekawy.

Przeprowadzając się przez głębokie sadzawki w Barranco de Rellu (fot. The Orange House)

23. Barranco de Relleu ** 2+

Długość:	800 m
Deniwelacja:	100 m
Sprzęt:	lina 50 m lub 12 m, jeśli zejdziemy początkowy odcinek
Pora roku:	od stycznia do grudnia
Czas:	3 h 30 min, powrót 15 km.40 min samochodem
Mapy:	Michelin mapa drogowa Costa Blanca (123 Zoom; 1:130 000) CGDE: 821 Alcoy 29–32; 822 Benisa 30–32; 846 Ibi 28–33; 847 Villajoyosa 29–33 (wszystkie 1:50 000)

Ten długi, głęboki i uniemożliwiający ucieczkę wąwóz o wyjątkowo płaskim dnie i licznych odcinkach wymagających pływania, tworzy niesamowitą atmosferę oddalenia od cywilizacji i przebywania w nieskażonym nią terenie. Dzieje się tak mimo niewiele obiecującego podejścia przez niziną scenerię i zamuloną zaporę na początku trasy. Kanion najlepiej jest przechodzić przy czystej wodzie na wiosnę lub po ulewnych deszczach, gdyż niestety w czasie suszy może się on stać błotnisty i śmierdzący. Istnieje możliwość powrotu przez sąsiadujące z wąwozem wzgórze. Nie ma tam jednak żadnej ścieżki i użycie dwóch samochodów może oszczędzić wiele nieprzyjemnego wysiłku.

Dojście

Punkt startowy:
ok. 40 min drogi
samochodem z Calpe

Chociaż wąwóz jest dość krótki w linii prostej, jego początek i koniec znajdują się 15 km jazdy drogą od siebie. Jeśli mamy dwa samochody, zostawiamy jeden przy końcu trasy w Orxecie. Orxeta znajduje się w połowie drogi między Sellą a Villajosą przy drodze CV770, z łatwym dojazdem z Finestrat i Benidorm. Na górnym krańcu sezonowego jeziora znajduje się most, zaś od strony Selli wisi olbrzymi billboard z napisem „Amadorio 150 m” oraz niewielka droga. Podjeżdżamy nią ok. 100 m i parkujemy przy kolejnym, mniejszym moście.

Aby dostać się do wrót wąwozu, jedziemy w stronę Selli drogą CV770 i skręcamy w lewo tuż za skrzyżowaniem z drogą na Finestrat i Benidorm,

zgodnie ze znakiem na Relleu. Po 6,5 km omijamy Relleu skręcając w lewo. Wkrótce dojeżdżamy do skrzyżowania oznakowanego Pantan de Amadorio SXVIII i skręcamy na nim w lewo. Jedziemy dalej ok. 3 km, aż przy kolejnym podobnym znaku znajdujemy zakręt w lewo i skręcamy w dół w drogę gruntową. Jedziemy nią ok. 400 m, aż stanie się nieprzejezdna (dobre miejsce do zawracania znajduje się przy samotnej sośnie). Przygotowujemy się i idziemy dalej pieszo następne 400 m, aż dojdziemy do płaskiej łąki. Po lewej stronie znajduje się stara tama, od tej strony mająca zaledwie kilka metrów, ale z olbrzymim wąwozem po drugiej. Tu zaczyna się przejście wąwozu.

Przejście

Na lewym końcu tamy w skale zostały wyrąbane stopnie. Osoby doświadczone we wspinaczce zejść nimi niemal do dna wąwozu, gdzie krótki zjazd na linie może być niezbędny, aby dostać się do umocowanej na stałe liny. Ewentualnie można zjechać jednym długim wyciągiem ze stanowiska na wysokości tamy (to jedyny zjazd na linie w tym wąwozie). Stąd imponujący, wąski tunel prowadzi kolejnymi zakrętami między stromymi urwiskami przecinającymi górski grzbiet. W zależności od ostatnich opadów deszczu wąwóz bywa bądź przyjemny, bądź błotnisty i śmierdzący. Szybko się zorientujemy, na jaki moment trafiliśmy. Gdy wraz z biegiem kanionu wyłonimy się po drugiej stronie grzbietu, idziemy dalej do mostu w Orxecie i czekającej na nas w samochodzie przekąski. Ewentualnie, staramy się wrócić do początku uroczym spacerem po wzgórzach w naszych piankowych kombinezonach, co prawdopodobnie najłatwiej zrobić, kierując się na szczyt na lewym brzegu kanionu.